



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Peltrámovou ve věci
žalobce: M[redacted] spol. s r.o., IČO [redacted], se sídlem [redacted]
[redacted], proti žalovanému: Ing. J[redacted] M[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted]
[redacted], zastoupenému JUDr. Janem Zrckem, advokátem se sídlem Praha 4,
Doudlebská 1699/5,

- o zaplacení částky ve výši 60.000 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

I.

Žaloba, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky ve výši 60.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 60.000 Kč od 8.7.2016 do zaplacení, se zamítá.

II.

Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 9.196 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Jana Zrcka, advokáta se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 22.8.2016 návrh, kterým se domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 60.000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 8.7.2016 do zaplacení a nahradit náklady řízení. Žalobce tvrdil, že je vlastníkem pohledávky ve výši 60.000 Kč, kterou získal smlouvou o postoupení pohledávky od společnosti D[redacted] a.s. na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 9.8.2016. Oznámení o postoupení pohledávky bylo žalovanému odesláno dne 10.8.2016.

Žalovaný je od 13.6.2005 až dosud jednatelem společnosti K [REDACTED] s.r.o. (dále jen „úpadce“) a zároveň je jejím společníkem. Ohledně úpadce bylo dne 10.5.2011 zahájeno insolvenční řízení u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 36 INS [REDACTED]/2011, a to na vlastní návrh dlužníka. Insolvenční soud zjistil dne 13.7.2011 úpadek úpadce a prohlásil na jeho majetek konkurs. Společnost D [REDACTED] a.s. v insolvenčním řízení řádně přihlásila svoji pohledávku ve výši 1,223.939 Kč a v rámci konečné zprávy zveřejněné dne 15.6.2016 bylo konstatováno, že nezajištění věřitelé budou uspokojeni částkou 0 Kč z důvodu, že majetek dlužníka nepostačuje na úhradu pohledávek za majetkovou podstatou. Rozdíl tedy neuspokojená část zjištěné pohledávky žalobce byla ve výši minimálně 1,223.939 Kč. Právní moc usnesení o schválení této konečné zprávy nastala dne 8.7.2016. Společnost D [REDACTED] a.s. utrpěla škodu ve výši 1,223.939 Kč, kterou jí způsobil žalovaný porušením povinností stanovené § 98 a § 99 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „IZ“) tím, že v době, kdy získal odpovědnost za škodu způsobenou nepodáním insolvenčního návrhu, dále přijímal nebo nezabránil vzniku nových závazků, u kterých mohl oprávněně předpokládat a tedy i předvídat, že nebudou v budoucnosti plně nebo částečně uhrazeny z majetku úpadce. Doplnil, že za okamžik vzniku odpovědnosti žalovaného pro účel žaloby považuje žalobce den 9.4.2009, tedy den, kdy již byly zcela naplněny formální znaky úpadku a tento den je současně dnem, který předcházela vzniku závazků úpadce vůči žalobci specifikovaných jednotlivými fakturami, které se staly přílohou přihlášené a dále zjištěné pohledávky žalobce. Žalobce nepovažuje za škodní jednání vlastní porušení povinnosti podat insolvenční návrh ale až právní jednání žalovaného, který následně přijímal nebo nezabránil vzniku nových závazků v okamžiku, kdy věděl nebo mohl vědět, že je v úpadku, tedy po datu, kdy mu vznikla odpovědnost za případnou škodu porušením povinnosti podat dlužnický insolvenční návrh. Škodu žalobce definoval jako rozdíl mezi zjištěnou výší pohledávky a tím, co věřitel v insolvenčním řízení obdržel, tedy po té, co budou soudem odstraněny veškeré pochybnosti o tom, co věřitel obdrží. Neuspokojený rozdíl je částka 1,223.939 Kč, neboť výtěžek přiznaný věřiteli v konečné zprávě je 0 Kč. Datum právní moci usnesení o schválení konečné zprávy, tedy den 8.7.2016, považuje žalobce jako datum, kterým v tomto insolvenčním řízení byl žalobci poprvé přiznán pravomocným způsobem nárok na čerpání ze zpeněžené majetkové podstaty. Od tohoto data rovněž běží promlčecí doba uplatňovaného nároku. Žalobce k námitce promlčení nároku doplnil, že má za to, že námitka promlčení vznesená žalovaným je vznesena v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobce nezavinil marné uplynutí promlčecí doby, nemohl podat žalobu dříve, neboť škoda ještě nevznikla. Škoda vznikla až okamžikem čerpání z majetkové podstaty dlužníka, tedy až po přezkoumání pohledávek a po uspokojení těchto pohledávek z majetkové podstaty. Od tohoto okamžiku považuje žalobce běh subjektivní promlčecí doby.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil písemně tak, že nárok uplatněný žalobou zcela popírá z důvodu, že žalovaný neporušil povinnost podat insolvenční návrh, jakožto jednatel společnosti K [REDACTED] s.r.o., a i kdyby žalovaný podal insolvenční návrh dříve, nemohla by tím žalobci vzniknout škoda, resp. společnosti D [REDACTED] a.s., která na žalobce část žalovaného nároku postoupila a žalovaný nárok je promlčený. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta.

Účastníci učinili nesporným obsah a seznam závazků, jež byl konstatován v návrhu na zahájení insolvenčního řízení úpadce, že tento seznam byl úplný a správný. Rovněž účastníci učinili nesporným, že pohledávka společnosti D [REDACTED] a.s. ve výši 1,223.939 Kč je pohledávkou, která byla uplatněna v rámci insolvenčního řízení, a kterou dlužník učinil

nespornou a dále, že pohledávka společnosti D [redacted] a.s. ve výši 60.000 Kč byla na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 9.8.2016 postoupena na žalobce.

Ze spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. KSPH 36 INS [redacted]/2011 soud zjistil, že dne 10.5.2011 podal insolvenční navrhovatel K [redacted] s.r.o. návrh na zahájení insolvenčního řízení, kdy v návrhu označil věřitele, přiložil seznam závazků a seznam majetku insolvenčního navrhovatele. Vyhláška o oznámení, že bylo zahájeno insolvenční řízení, byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 10.5.2011 v 11:12 hodin. Usnesením ze dne 14.6.2011 č.j. KSPH 36 INS [redacted]/2011-A-11, jež nabylo právní moci dne 5.8.2011, byl zjištěn úpadek dlužníka K [redacted] s.r.o., IČ [redacted], se sídlem [redacted]. Na majetek tohoto dlužníka byl prohlášen konkurs a byl ustanoven insolvenčním správcem JUDr. Petr Moravec. Ze seznamu přihlášených pohledávek soud mimo jiné zjistil, že insolvenční věřitel společnost D [redacted] a.s., IČ [redacted], se sídlem [redacted], přihlásil pohledávku dne 22.7.2011 ve výši 1,223.939 Kč, a to na základě rámcové kupní smlouvy a penále, která je vykonatelná, je nezajištěná a insolvenční správce pohledávku před přezkumným jednáním uznal a nepopřel. Ze zprávy insolvenčního správce ze dne 4.10.2011 soud zjistil, že na základě předložených dokladů a informací vyplynulo, že dlužník má minimum pohledávek, že nemá téměř žádný majetek, žádné prostředky na bankovních účtech a v pokladně byla částka 1.167 Kč. Na základě těchto zjištění insolvenční správce navrhl, aby byl řešen úpadek jako nepatrný konkurs, neboť správce nepředpokládá, že by se dohledal jiný majetek, který by insolvenční správce mohl zahrnout do majetkové podstaty. Z konečné zprávy insolvenčního správce ze dne 2.12.2013 soud zjistil, že příjmy majetkové podstaty činí 263.000 Kč, hodnota vyloučená z majetkové podstaty 611.417,70 Kč, výdaje 27.898 Kč, částka určena k výplatě nezajištěných věřitelů 0 Kč, k výplatě zajištěného věřitele částka 230.469 Kč. Tato konečná zpráva byla vyhláškou zveřejněna dne 13.1.2014. Usnesením ze dne 15.6.2016, č.j. KSPH 36 INS [redacted]/2011-B-37, jež nabylo právní moci dne 16.6.2016, soud schválil konečnou zprávu a vyúčtování odměny a výdajů insolvenčního správce, zrušil konkurs na majetek dlužníka z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující.

Soud nehodnotil další důkazy navržené žalobcem, neboť jejich provedení s ohledem na námitku promlčení vznesenou žalovaným považoval za nadbytečné.

Podle § 98 insolvenčního zákona dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou-podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku ve formě platební neschopnosti. Dlužník, který je právnickou osobou v likvidaci, je povinen podat insolvenční návrh také bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku ve formě předlužení. Povinnost podat insolvenční návrh má dlužník i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik (odstavec 1). Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka (odstavec 2). Povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut (odstavec 3).

Podle § 99 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti. Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovídnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.

Soud se nejprve zabýval vznesenou námitkou promlčení. Běh promlčecí doby není bezprostředně vázán na skončení insolvenčního řízení (srov. § 37 odst. 4 IZ). Odpovědnost osob uvedených v § 98 insolvenčního zákona za porušení povinnosti podat insolvenční návrh je obecnou občanskoprávní odpovědností za škodu založenou na presumpci zavinění, s možností dotčených osob se této odpovědnosti zprostit. Má-li být náhrada škody či jiné újmy ve formě peněžitého plnění poskytnuta v rozsahu odpovídajícím rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel, pak dnem, kdy taková škoda vznikla (nejpozději mohla vzniknout), je den, kdy byl podán insolvenční návrh. Od tohoto dne totiž již případný pokles míry uspokojení věřitelovy pohledávky z majetku dlužníka nelze odvozovat od porušení povinnosti podat insolvenční návrh.

Ustanovení § 100 odst. 2 insolvenčního zákona neobsahuje v tomto směru (tj. co do určení počátku běhu promlčecí doby práva na náhradu škody podle § 99 insolvenčního zákona) žádnou zvláštní úpravu.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, se nejpozději právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

Právní úprava promlčení v občanském zákoníku nedoznala po 1. lednu 2008, kdy nabyl účinnosti insolvenční zákon, ani později (až do zrušení občanského zákoníku zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, k 31. prosinci 2013) žádných změn a v následujícím znění platila i k 10.5.2011, tj. k datu rozhodnému pro projednávanou věc:

Promítnuto do poměrů projednávané věci soud uzavřel, že právo žalobce na náhradu (tvrzené) škody se promlčelo (žalovaným vznesená námitka promlčení byla důvodná), neboť tříletá objektivní promlčecí doba stanovená § 106 odst. 2 obč. zák. počala běžet dnem podání insolvenčního návrhu vůči společnosti (10.5.2011) a ke dni podání žaloby (26.3.2016) již uplynula. Soud v otázce posouzení námitky promlčení vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího soudu (např. R 33/2008, R 103/2014). Žaloba podaná dne 22.8.2016 je tak žalobou podanou po uplynutí tříleté promlčecí doby ve smyslu § 160 odst. 2 obč. zák. (v rozhodném období). Žalobce nárok na odměnu uplatnil až podáním žaloby dne 26.3.2015, tj. po uplynutí dvouleté promlčecí doby. Nárok žalobce k námitce promlčení vznesené žalovaným shledal soud promlčeným, a proto návrh v celém rozsahu zamítl a nezabýval se věcně oprávněností nároku žalobce.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalovanému, který byl ve věci zcela úspěšný, přiznal dle §142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů v celkové částce 9.196 Kč, představované náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 7.000 Kč dle § 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 2 právní úkony – příprava a převzetí a účast na jednání dne 10.2.2017 (1 právní úkon po 3.500 Kč), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 600 Kč za 2 právní úkony po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 7.600 Kč, zvýšená o částku 1.596 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalobce povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalovaného v řízení zastupoval (výrok II.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze, se sídlem nám. Kinských č. 5, 150 75 Praha 5.

Nesplní-li povinný dobrovolně svoji povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na nařízení exekuce.

V Praze dne 10. února 2017

Mgr. Pavla Peltrámová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Kuceková

Toto rozhodnutí ze dne 10. února 2017, č.j. 59Cm 3/2016-59 nabylo právní moci ve výroku I., II. dne 11. září 2017 a vykonatelnosti ve výroku II. dne 15. září 2017. Připojení doložky provedla Martina Kuceková dne 13. října 2017.